

Fragt og, forsaavidt Ikke-Beværing af Ladningen, hel eller delvis, medfører særegne Udgifter, erstatte disse. Det er fremdeles i sin Orden, at Befragteren skal betale eller stille Sikkerhed for Fragten for ikke affendt Gods og for disse særlige Udgifter, forinden Rejsen tiltrædes. Vel er Fragten i Almindelighed først fortjent, naar Godset er bragt frem til Bestemmelsesstedet, men Bortfragteren har da ogsaa Sikkerhed for Fragten i Godset, som ikke behøver at udleveres uden imod Betaling af Fragten. For Fragten for ikke-affendt Gods (Fautfragten) hæves der imidlertid ikke nogen saadan Sikkerhed. Ej heller kan det anses fyldestgørende, naar den tydske Sølovs Art. 579 og den ældre svenske Sølovs § 87 paalægger Skipperen at afsejle, naar det indladede Gods yder Sikkerhed for den hele Fragt, medregnet Fautfragten; det er jo nemlig muligt, at Modtageren af det i Skibet indladede Gods ikke har noget at bestille med det ikke indladede Gods, og Skipperen kan da ej heller for Fragten af dette (Fautfragten) holde sig til Modtageren af hint. Denne kan, naar han møder med sit Konnossement, forlange sit Gods udleveret imod at betale den derpaa hvilende Fragt og afvise en Forderung paa Fragt for det ikke indladede, ham uvedkommende, Gods som uberettiget overfor ham. Skipperen maa fremdeles kunne fordre Sagen afsjort inden Udløbet af Overliggedagene og, naar dette ikke efter hans Opfordring sker, være berettiget til at anse Kontrakten for hævet af Befragteren, der da har at betale „Fragt og Erstatning som ovenfor nævnt“, det vil sige overensstemmende med de Regler, som ovenfor i 1ste Stykke ere givne for det Tilfælde, at Befragteren, udtryffeligt eller stiltiende, hæver Kontrakten, altsaa halv Fragt og Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold foruden Godtgørelse for mulige Udlosningsomkostninger efter § 127. S Befragterens Forpligtelse til at betale fuld Fragt for det ikke indladede Gods, naar Kontrakten ikke hæves, bør dog billigvis gøres den Modifikation, som omtales i den følgende § 130. *) nemlig at han kan forlange Afdrag for de særegne Udgifter, som bespares for Skibet derved, at Godset ikke føres frem til Bestemmelsesstedet, saasom offentlige Afgifter, Lastpenge og deslige, jfr. § 153, idet Bortfragteren ikke skal lukrere paa Befragterens Besøstning ved at slippe for Udgifter, som vilde have været at afholde

af Fragten for de paagældende Varer. Det er ligeledes fundet at være billigt, at Halvdelen af den Fragt, som Skipperen skal have for andet Gods, der indlades i Stedet for det af den første Befragter ikke affibede Gods, affortes i Fragten for dette. Ligesom derhos den Bortfragteren tilkommende Fautfragt kan fordres betalt inden Skibets Afrejse og forsaavidt er at anse som fortjent, uden at den er underkastet Risiko paa Rejsen eller har at bidrage til almindeligt Havari, jfr. § 209, saaledes er det ogsaa Halvdelen af den for andet Gods betingede nye Fragt, der kommer den første Befragter tilgode ved Afstorting i Fautfragten, uden Hensyn til om den betingede nye Fragt muligvis af en eller anden Grund ikke maatte tilflyde Bortfragteren. Dette, som i den tilsvarende svenske Tekst til § 130 tydeliggøres ved Udtrykket „den Fragt, som derfor betinges“, følger deraf, at det er Meningen, at der i det Hele skal finde en Opgørelse Sted af Forholdet mellem Parterne med Hensyn til det ikke forsendte Gods, idet Fragten for dette med Tilleg af Erstatning for Ekstraudgifter straks skal betales, men paa den anden Side derigøres Gradrag for Besparelser m. v., uden at denne Opgørelse paavirkles af senere Begivenheder eller bliver at omgøre paa Grund af mere eller mindre tvivlsomme Betragtninger om, hvorledes Forholdet vilde have stillet sig, hvis den første Befragters Gods i det Hele var bleven affendt og derved undergivet alle Rejsens Chancer, eller om, hvorvidt de Omstændigheder, der have haft Indflydelse paa Fragtuddbyttet for det senere indtagne Gods, kunne faa Betydning ogsaa overfor den første Befragters Retstilting. — Det kan endnu med Hensyn til § 126 bemærkes, at ligesom der kan blive Spørgsmaal om Udlosning af indladet Gods, naar Befragtingskontrakten hæves, i Medfør saavel af Paragraffens 1ste som af dens 2det Stykke, saaledes kan det naturligtvis ej heller formenes Befragter af helt Skib at lade indladet Gods udløse, uden at have Kontrakten, naar han erstatier de derved foranledigede Udgifter og Ophold for Skipperen. Dette er en ligefrem Konsekvens af Bestemmelserne i §§ 126—127 og bekræftes ved § 129, der giver en enkelt af flere Befragtere en saadan Ret, naar Udlosningen kan ske uden Forulempelse for de øvrige Befragtere, hvorom der jo ikke bliver Tale, hvor der er en Enbefragter. Naar allerede indladet Gods, hvorfor der er udstedt Konnossement, igen skal udløses, følger det af § 141, at Skipperen maa betinge Udlosningen af, at samtlige Eksemplarer af Konnossementet tilbageleveres. Det er forsaavidt overflødigt at

*) Det er en Trykfejl, naar der i Lovforslagets § 130 henvises til §§ 123 og 127—129 i Stedet for til §§ 123 og 126—129.